

Bilgisayarın Tuşları

– AhmetZeytinci · 19 Ağustos 2019

Eskiden ne güzelmiş, hani şu İnternet'in, bilgisayarın olmadığı zamanlar canım. Her yazar elle ya da daktilo ile yazarmış bütün yazdıklarını. Geçenlerde bir yerlerde okumuştum, dünyada ki en son daktilo fabrikası da, Hindistan'da idi zannedersem, kapısına kilit vurmuş. Şimdi varsa yoksa bilgisayar klavyesi her şeye yetiyor, bir çoğunuz da biliyorsunuz zaten. Belli başlı iki çeşit klavye sistemi var. Bir F Klavye ki biz Türklerin icat ettiği bir sitemdir, geçenlerde de kaybettik F Klavyenin mucidi Dr. İhsan Sıtkı Yener'i yanlış hatırlamıyor isem. Bana inanmıyorsanız araştırın. Diğeri ise Q Klavye sistemidir. Şu an da genelde, üretilen bilgisayarlarda Q Klavye sistemi kullanılmaktadır...

Evet, bu kadar bilgi yeter. Gelelim klavye üzerinde ki tuşlar ile muhabbetimize. Ne, duyamadım. "Klavye ile tuşlar ile muhabbet mi edeceksiniz." diye bana sesleniyorsunuz gibi geliyor. Bir sayayım bakayım önce benim Laptop üzerinde ki tuşları. Ya da ben onlara bir komutan edası ile söyleyeyim "Sağdan Saaaaaay." diye bağırayım, onlar sayınsınlar. Yok, yok o da olmaz. Ben kendim başlayayım saymaya. Sağdan mı başlasam, soldan mı başlasam? Ne fark eder canım. ESC solda, bir, iki, üç.....Offfff ki offfff! Çok tuş varmış ya. Hem niye sayıyorum ki? Bütün tuşlar benim emrimde, mecbur bana itaat edecekler. Onlar beni saysın. İyi uyandım ha! Az kalsın bir de oturup tuşları sayacaktım. Sen tut önce Eniacı icat et. Eniac Kim mi? Bilenler bilir de bir daha tekrar edelim. Eniac dünyanın icat edilmiş ilk ciddi bilgisayarı, lakin şimdi ki bilgisayarlar gibi ufacık tefecik bir şey zannetmeyin, cebe filan girmez kesinlikle. Şöyle anlatayım size kısaca. Evinizin salonuna gidin ve adımlayın. İşte o kadar büyüklükte bir şey bu Eniac, her tarafında kablolar, bir sürü devreler. Ha bir de şu var, bu bilgisayara kompüter de denirdi...

İnternet bu kadar yaygınlaşmadan, hayatımıza artarak girmeden önce benim evimde ki kütüphanede Ana Birtanica'sından tut da Meydan Larusuna, İslam Ansiklopedisine, cinsel filan fışmekanlar ansiklopedisine kadar beş altı takım ansiklopedi vardı. Ve ben o ansiklopedileri, herkes görsün diye, beni bir şey zannetsin diye de almamıştım. Hatırladığım kadar Ana Britannicayı ki o zaman kredi kartı filan da yoktu, taksit ile aldım ve ödemelerini de posta çeki ile yapmıştım. Ne güzel kokuları vardı o ansiklopedilerin, o kitapların. Hâla da var o güzel kokuları, güzel bilgileri...

Bazı zamanlar, çok boş kaldığımı hissettiğimde ansiklopedi okurum. Kimi zaman Türkçe ya da Osmanlıca sözlük okuduğumda oluyor. Seksenli yıllarda biz delikanlı iken üniversite kurslarının yanında bir de on parmak daktilo kursları açılırdı çoğu dershanede. Akın akın bayan ve erkekler bu kurslara yazılır sertifika da alır, sonra bir devlet dairesine, bir avukat yazıhanesine ya da noter gibi yerlere kapağı atar, ekmeke parası kazanırlardı...

Bilgisayar ekranından bir şeyler okumak her ne kadar güzelse de her zaman için benim favorim yine de kapağı, yaprakları, kokusu olan o güzelim kitaplar. Kitaplar dedik de, şu kadar zamandır da yazıp

iziyoruz, aslında ben de kitapsızın birisiyim, Őekil olarak tabi (Bir kaç antolojiyi saymazsak) yoksa inandığım ve iman ettiğim bir kitabım var her Müslüman gibi...

Şimdi dikkatimi çekti bilgisayarımın klavyesinde, sol başa yakın A ve Z harfleri yani benim ismimin ve soy ismimin baş harfleri yan yana düşüyor. Japonların bilgisayar konusunda çok ileri bir teknolojiye sahip olduğunu da bir çok insan bilir. Mucize kelimesi Japon kelimesi ile çoğu zaman yan yana getirilir...

Bu virüslere de çok sinir oluyorum ben de herkes gibi. Çoğu zaman açmıyorum tanımadığım mailleri. Haliyle küsüyor bana, açmadan sildiğim mailler. Ben onlara meyil etmedim mi psikolojim de bozulmuyor, bilgisayarımda...

Seviyorum bu tuş denen zibidileri, kerataları. Onlarda beni seviyorlardır herhalde. Tozlandı mı temizler, paklar, silerim de...